

El laic, Església present al món

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Benvolguts diocesans,

Els cristians laics tenen de vegades la tendència a recloure's en tasques intraeclesials, oblidant que el seu propi camp d'acció, on són insubstituïbles, és la vida pública i quotidiana. Molts laics treballen de gust en les coses de la parròquia o la diòcesi, però tenen por de manifestar-se com a tals en la vida social. Tanmateix, la seva tasca primera i immediata —encara que no única— és posar en pràctica totes les possibilitats cristianes i evangèliques en el camp de la realitat social, en el món de l'economia, de la vida pública, de les institucions intermèdies que vertebreren la societat, en l'àmbit de la cultura, les ciències, l'art, la vida internacional i la pau, els mitjans de comunicació social, i altres realitats obertes a l'evangelització, com l'amor, la família, l'educació d'infaants i adolescents, el treball professional, el patiment.

La primera tasca dels laics en el món és «complir amb fidelitat els seus deures temporals, guiats sempre per l'esperit evangèlic» (GS 43). Ser un bon pare, un professional competent, un ciutadà honest, un veí solidari, un estudiant responsable, un esportista exemplar. En la seva exhortació sobre la santedat, el Papa parla dels «sants de la porta del costat», és a dir, la santedat viscuda per persones que viuen a prop nostre. Escriu: «M'agrada veure la santedat en el poble de Déu pacient: en els pares que crien amb tant d'amor els seus fills, en aquests homes i dones que treballen per portar el pa a casa seva, en els malalts, en les religioses ancianes que continuen somrient. En aquesta constància per continuar endavant dia a dia, hi veig la santedat de l'Església militant» (GE 7).

El laic és present en el món per sembrar-hi la llavor de l'Evangeli i transformar-lo. Té la missió de ser «sal»,

«llum» i «llevat» al bell mig del món. L'objectiu de la seva missió és transformar els ambients, canviar els criteris d'actuació, orientar els plantejaments i il·luminar-los amb la llum de l'Evangeli.

El cristianisme no es pot recloure a les sagristies. Ha de sortir al carrer. La missió no es pot fer solament des dels ambons de les esglésies o a les sales de catequesi. Cal col·locar els ambons als tallers i a les fàbriques, als poderosos mitjans de comunicació social, a les oficines, a les escoles i instituts, als taulells de les botigues, a la família, a les escales dels veïns, a les associacions civils. Aquí cal col·locar els ambons. I aquest és el lloc dels laics creients, aquest és el seu temple i on són evangelitzadors.

La presència dels laics en el món no es realitza tan sols a títol individual. Ells són veritable Església present en el món. «Així, tot laic, en virtut dels dons que li han estat atorgats, es converteix en testimoni i simultàniament en instrument viu de la missió de la mateixa Església en la mesura del do de Crist» (LG 33).

